

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կէս տարեկանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 7 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցէն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւններ համար վճարում են
Խրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Գիտակցութիւնը զուրկ
գործունէութիւն. Բանակութիւններ արկածով. Նա-
մակ Մեծ-Վարդապետայից. Ներքին լուրեր. —ԱՐ-
ՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Սահակ-Մեսրոպեան մրցա-
նակարարութիւն. Արտաքին լուրեր. —ԽԱՌՆ
ԼՈՒՐԵՐ. — ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ-
ՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Մի փորձ մեր մշակների
հարցի ուսումնասիրութեան.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆԵՑ ԶՈՒՐԿ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՈՒԹԻՒՆ

Այս բաժնիս, երբ մենք գրում ենք այս տողե-
րը, հեռու է. Պոլսում, Բոսֆորի ափին, պատ-
րաստութիւններ են տեսնվում հայոց պատրիարքի
ընտրութեան համար:

Իր հակաբեկի ընթացքով յայտնի Յարութիւն
պատրիարքը վերջապէս իջաւ պատրիարքական
գահին, և Հայաստանի ու Վ. Պոլսի հայերի ներ-
կայացուցիչներէն իրենց պատրիարքական
ընտրելիների ցուցակ են կազմում, և դուրսէ շատ
չուտով հեռագիրը մեզ լուր կը բերէ, թէ ո՞վ
ընտրվեց թիւրքահայերի պատրիարք:

Թէ ո՞վ կը լինի Վ. Պոլսի նոր պատրիարքը, և
թէ արդեօք այդ նոր պատրիարքը Ներքին Վա-
թակոտեանի հաւատարիմ ժառանգը կը լինի,
թէ Յարութիւն պատրիարքի հարազատ հետնորդ,
—այդ մենք չենք կարող նախատեսել յայտնի
պատճառներով:

Մեր առաջ գրած է պատրիարքական ընտրելիներ-
ի այն ցանկը, որը պատրաստել է եկեղեցականներ
ի ժողովը և որի մէջ մտել են 27 եպիսկոպոսների
անուններ. մեր առաջին է նոյնպէս և Վաղարշա-
պատի ժողովի պաշտօնական կերպով պատրաստած
ցանկը, պատրիարքական հինգ ընտրելիների հա-
մար. վերջապէս մեր առաջին է այդ խայտառակ
տատանմունքների, ինտրիգաների և ճնշումների
մանրամասն պատմութիւնը, որոնք կատարվում
են Վ. Պոլսի երեսփոխանների, եկեղեցականների, և
խմբագրութիւնների մէջ սկսած այն օրից, երբ Յա-
րութիւն պատրիարքը իջաւ իր աթոռից, այսինքն
երբ իրօք առաջ եկաւ նոր պատրիարքի ընտրու-
թեան հարցը:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԻ ՓՈՐՁ ՄԵՐ ՄԵՍԿԵՆԵՐԻ ՀԱՐՅԻ ՈՒՍՈՒՄՆԱ-
ՍԻՐՈՒԹԵԱՆ

II.

Մենք մի քանի տեղեկութիւններ տուցինք հար-
ցի մասին: Մեր տեղեկութիւնները անսխառն են
և հաստատու: Եւ մենք դրա համար հասարա-
կութիւնը ներողութիւն չենք խնդրում, որով
հետեւ այլ կերպ անկարելի է: Մի անհատի ոյժը
շատ չնչին է մի այսպիսի հարց ուսումնասիրելու
համար: Մեր յօդուածի նպատակն է, ոչ թէ հա-
սարակութեանը տալ մի հետազոտութիւն հարցի
մասին, այլ բարձրացնել հարցը, նրա վրա
զարձնել հասարակութեան ուշադրութիւնը, ցոյց
տալ հարցի կարևորութիւնը, որ կազմակերպվի
մի, եթէ կարելի է այսպէս անուանել, էքսպերի-
ցիա, հարցի ուսումնասիրութեան համար: Այժմ
մենք ցոյց տանք թէ հարցի նշանակութիւնը և
թէ նրան ուսումնասիրելուց ինչքան ուրիշ հար-
ցերի ենք պատահում, որոնց հետազոտելը կը
բանալ մեր առջև մեր ամբողջ կենսը:

Երբ մէկ ազգի անդամները թողնում են իրանց
հայրենիքը, որի հետ կապված են իրանց անցեա-
լով, կրօնով, հասարակական գրութեամբ, ընտա-
նական կապերով, անցկացրած քաղցր, կամ դառն
օրերով, վերջապէս հազար ու մէկ անթիւ ու ան-

Պատրիարքական ընտրութեան առիթով տեղի
ունեցող այդ բոլոր դժբաղդութիւնները և իրա-
նացումները մէջ մենք չենք դնում ոչ մի ուղե-
ցոյց դիմ, որի ուղղութեամբ ընթանալիս լինէին
երեսփոխանները... այդ բոլորի մէջ մենք չենք
տեսնում որոշ համոզմունքներով գործող մի կու-
սակցութիւն, այլ ընդհակառակը, որոշ և համա-
կրելի հայեցակէտերով ղեկավարվող կուսակցու-
թեան փոխարէն մենք տեսնում ենք մի քանի
խումբ վարձկան մարդիկ, և մի քանի եպիսկո-
պոսների խնկարկու անձնաւորութիւններ, որոնք
միմիայն երեսփոխանների չէնք մաշելուց յե-
տոյ վազում են պատրիարքարան՝ տեղապահ Սի-
մոն եպիսկոպոսի մօտ, իսկ այդտեղից էլ թիւր-
քաց կառավարութեան հայ պաշտօնականների մօտ...

Այդ տխուր երևոյթը ապացուցանելու համար
բազմաթիւ փաստերից մենք միայն մէկը առաջ
կը բերենք:

Պատրիարքական ընտրելիների համար եկեղե-
ցական համագումար ժողովի պատրաստած ցան-
կը պարունակում է 27 անուններ: Այդ 27 եպիս-
կոպոսների անունների մէջ կան այնպիսիները,
որոնց մասին գուցէ ուստահայերը երբեք չեն էլ
լսել. դրանց մէջ կան և այնպիսիները, որոնք
յայտնի են բոլոր հայերին իրանց տխուր և
վատ հոգակով. վերջապէս կան և այն եպիսկո-
պոսների անունները, որոնք այս բաժնիս կազ-
մում են հայ հոգեւորականութեան փայլուն մասը,
և որոնք գրաւել են ամբողջ ժողովրդի համակրութիւնը,
և ոչ էլ այդ եկեղեցականների անձնական արժա-
նաւորութիւնները, ինչպէս երևում է կոպէկի նը-
շանակութիւն չունենալը: Այս թէ ոչ ինչպէս բա-
ցատել, որ Բարթողիմէոս եպիսկոպոս Չամչեա-
նի նման մարդը 45 ձայնից 32 ձայն է ստանում,
իսկ խորհրդի Հայրեկը 13 ձայն, և խորհրդի Նա-
ղէը 22 ձայն. ապա թէ ոչ ինչպէս բացատրել
որ Սիմոն եպիսկոպոս Սեֆէրեանի նման մարդը
ստանում է 13 ձայն, իսկ Սրբանձատեան Գարե-
գին եպիսկոպոսը ստանում է ընդամենը 6 ձայն:
Այդ դեռ ոչինչ. Վ. Պոլսի եկեղեցական ժողովը
պատրիարքական ընտրելիների ցանկում յիշեալ
անձնակցների անունների հետ միասին դասում է
նոյն իսկ այնպիսի մարդու անուն, ինչպիսին է
Պողոս եպիսկոպոսը, որի վանում կատարած քա-

համար կապերով, հաւատացէք, որ դա մի արտա-
կարգ, կանոնից դուրս երևոյթ է, դա մի հիւան-
դութիւն է ազգի կազմի (օրգանիզմի) մէջ, հի-
ւանդութիւն, որը հարկաւոր է ուսումնասիրել և
զարմանել: Հակառակ դէպքում այդ հիւանդու-
թիւնը կը սաստկանայ, կը դառնայ անբուժելի,
կը քայքայի ամբողջ մարմինը, որը և շուտով կը
մեռնի: Բայց հիւանդութիւնը ուսումնասիրելու
համար, պէտք է նախ որոշել թէ նա ինչքան
տարածված է և ինչ պատճառներով հետևանք է:
Գիտաբար մեր ազգի այս հիւանդութիւնը
բռնկ է նրա ամբողջ մարմինը և անասելի արա-
գութեամբ զարգանում է ու քայքայում նրան:
Մշակները մէկ կամ երկու դասառից միայն չեն
գնում, այլ ամբողջ Հայաստանից, տառաւոր ու
հարկաւորներով չեն գնում, այլ հազարաւորնե-
րով: Մշակութեան գնում են Տրապիզոնից, Կարի-
նից, Վանից, Բաղեշից, Արաբկերից, Բայազետից,
Հախպատից, Մարաշից, Տիւրքից, Նախիջևանից,
Օրդուբաթից, Շորաքեաթից, Նախիջևանից և միւս գա-
ւառներից: Յիշեալ գաւառներից, ինչպէս մենք
նկատել ենք, խմբով են գնում, բայց միւսնե-
րից խմբով գնում էին: Եւ պատահում է Մշակու-
թեան գնում են Թիֆլիս, Բագու, Վ. Պոլսի, Բա-
թում, Փոթի, Նոյնօրոսից *), Կերէ, Եւաթա, Օ-

*) Մշակներին պէտ է ջոկել Սև ծովի Տա-
կաստանի մասի ափի բնակիչներից, մասնա-
կանը Օրդուբաթից, որոնք վերջին տարիներս
ընտանիքով հազար տնից աւելի գաղթել են Նո-
ւփօրոսից չրջակայքը և այնտեղ ծխախոտի
արդիւնաբերութեամբ են պարագլուխ:

Հազարութիւններ ամենքին յայտնի են...

Ուրեմն ինչ հայեցակէտերով, ինչ հասարակա-
կան սկզբունքով և ինչ դիտումներով է ղեկա-
վարվել եկեղեցական համագումար ժողովը:

Սակայն այդ էլ բաւական չէր, ահա Գաղաթա-
կան ժողովը իր պատրաստած ցանկով լրացրեց
եկեղեցականների ժողովի այդ անհամակրելի
վարմունքը, դուրս գցելով իր ցանկից խորհեա-
նի, Սրբանձատեանի և Նաղ-Պէյի անունները...

Այժմ հրապարակի վրա մնացել են մի քանի
եպիսկոպոսներ, ինչպէս են Բարթողիմէոս եպիս-
կոպոսը, Նաղիմէոսը, Ալեքեանը, Միսիթարեանը,
և Գերձակեանը: Ինչպէս երևում է, Նաղ-Պէյի
համար չենք պարզապէս առնում, և նրա
թեկնածութիւնը մնաւելու համար, նրա հակա-
ռակորդները լուրեր են տարածում Վ. Պոլսում,
որ թիւրքաց կառավարութիւնը չի ընդունի Նաղ-
Պէյի ընտրութիւնը քաղաքական պատճառներով:
Այդպիսի լուրեր տարածողները լաւ գիտեն, որ
կարող են իրանց նպատակին հասնել, որովհետեւ
Վ. Պոլսի Ազգային ժողովի վրա ճնշում գործելու
համար ամենից լաւ միջոցը այդ տեսակ քաղա-
քական պատճառներն են: Եւ ինչպէս երևում է
նրա:

Եւ մենք ամենքս ցաւում ենք այժմ, ոչ թէ միայն
նրա մասին, որ պատրիարքական դահլիճ վրա չենք
տեսնում խորհմանին, Նաղ-Պէյին, Սրբանձատե-
անի, կամ նոյն իսկ զոյգանից մի աստիճան էլ
ցած եղող անձանց, այլ և վախենում ենք, որ
չը լինի թէ թիւրքահայերի սահմանադրական ո-
ղորմելի գործիչները պատրիարքական դահլիճ բարձ-
րացնեն մի որ և է անարժան անձնաւորութիւն:

Խ. Մ.

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆԻ ԱՌԻԹՈՎ

«Մշակի» № 83-ի մէջ տպեցինք Հուշու հոգեւոր
զարդի հոգաբարձութեան պատասխանը, որը
գրված է պ. Հ. Առաքելեանի թղթակցութիւն-
ների առիթով: Հոգաբարձութեան այդ պատաս-
խանը մենք տպեցինք առանց փոփոխութեան,
առանց մի բառ անգամ փոխելու:

Տպագրելով այդ գրութիւնը առանց փոփոխու-
թեան, մենք կամեցանք ցոյց տալ, թէ որքան
տեղի, որքան անվայել կերպով են բանականում

դէտա, Չմիւսեմ, Տրապիզոն, Բոսֆոր, Բոլդա-
րիա, Կարիս, Ալեքսանդրիա, Սուլեյ, Յուստատան,
Սեֆէրիա և այլն: Շատ անգամ Բնաբարձայի
զանազան տեղեղում, օր. Բնեղերի մօտ, Վաղարշի
գիւղում կան ութսուն հոգի, որոնք պարագլուխ
են ցորենը մէջքի վրա չողհեւա տանելով, և այլ
դուրս նման աշխատանքներով: Խմ հարց ու վար-
ձից երևաց, որ մշակների թիւը այդ կողմերում
հասնում է տասն հազարի, մի թիւ, որին ես
դժուարանում եմ հաւատալ: Մեր առաջարկին
մէջ թիւ ճշդութիւնը մի առանձին նշանակու-
թիւն չունի, որովհետեւ մեր յօդուածը հարցի լի-
վին ուսումնասիրութիւն չէ, այլ հարցի մասին տե-
ղեկութիւն տալն է, ուրեմն թիւերի վրա մի ա-
ռանձին բան չէ հիմնվում, այստեղ միայն սա է
հարկաւոր, որ ընթերցողը խմայ, թէ պահդի-
տութիւն գնացողները շատ են: Բայց աւելի ճիշդ
լինելու համար կարող ենք 10,000-ի փոխարէն
Այս թիւը աւելի մեծ կերեալ, եթէ ընթերցողը
երևակայէ, որ այս թիւ մէջ միայն տղամարդիկ
են մասնում, և այն էլ երիտասարդ հասակի, աշ-
խատող ձեռքերի, գործող մարդերի, և ծնելու ըն-
դունակ անդամներից: Այս թիւի հրէշաւոր մեծու-
թիւնը խմայաւ համար պէտք է հաշուել, թէ Հա-
յաստանում ինչքան երիտասարդ կայ և նրանց
տոկոսը հաշուել: Սա մեզ վրա քիչ սակաւ է
նստում, քան զիւսուորացիութիւնը եւրոպական
ազգերի համար: Իսկ թէ զիւսուորացիութեան վը-
նասները եւրոպացիները ինչքան են հաշուում,
կարելի է խմայաւ եւրոպական զբաղմունքներից:

և պաշտպանում իրանց հասարակական գործու-
նէութիւնը այնպիսի մարդիկ, որոնք ուզում են
իրանց ցոյց տալ անաչառ և բարձր անձնական
դիտումներէն:

Հուշու հոգաբարձութեան պատասխանը իսկա-
պէս պէտք է ենթարկվէր խմբագրական մեծ փո-
փոխութիւնների, մենք իսկապէս պէտք է հանգե-
նեք այդ պատասխանի միջից առաջին և վերջին
մասը, և այն բոլոր վերաւորական բառերը և
ակնարկութիւնները, որոնք հարցի հետ ոչինչ
կապ չունեն, և երբեք չեն նպաստում հրապա-
րակի վրա դրած հարցի պարզելուն: Սակայն,
հակառակ մեր ցանկութեան, մենք այդ չարե-
ցինք, որպէս զի ինքը հասարակութիւնը տեսնէր,
թէ ինչ միջոցներով է իրան պաշտպանում և ար-
դարացնում մի ամբողջ թեմական դպրոց կառա-
վարող հոգաբարձութիւն:

Չարմանալի յանդիմանութիւն է. ամեն կողմե-
րում կատարվում են խայտառակ ղեղձումներ,
ամեն տեղ զանազան մարդիկ հասարակական
պաշտօններ ստանձնելով ամեն տեսակ անկանո-
նութիւններ են թոյլ տալիս իրանց, գործ են դը-
նում կամայականութիւններ, հայիւ չեն տալիս,
չեն հոգում զարդի, եկեղեցու, կամ հասարակա-
կան ուրիշ հիմնարկութիւնների շահերի մասին,
և զլիաւորապէս մտածում են իրանց անձնական
շահերի մասին, և երբ մի որ և է թղթակցի ի-
րան թոյլ է տալիս հրապարակ դուրս բերել այդ
տեսակ աննորմալ ղեղձումների, անհոգութիւննե-
րի, կամայականութիւնների և իրաւազանցու-
թեան փոքրիկ նշաններն անգամ,— և ահա այդ-
պիսի ղեղձում մարդիկ հրապարակ դուրս գալով,
իրանց մասնաւոր շրջաններում ամեն տեսակ ին-
տրիգաներ գործ դնելուց յետոյ դիմում են լրա-
դրութեան և իրանց թոյլ են տալիս գրելու թէ
«թղթակցները սովորութիւն արած են ուրանալ
ճշմարտութիւնը, կեղծ քնել, անպատուել և մինչև
անգամ դիմել սարսափելի ստախոսութեան, որը
միայն յատուկ է անխիղճ մարդկանց»: Գրելով
այդպիսի սովորական բառեր, Հուշու զարդի պ.
պ. հոգաբարձուները, փոխանակ ուղղակի փա-
տերին դիմելու, փոխանակ փատերով շարեւոր
իրանց հակառակորդին, իրանց թոյլ են տալիս
հետեւել տեսակի վերաւորանքներ դուրս թափե-
լու, թէ «պ. Առաքելեան տեղեղված է և ապրում

Այժմ դառնանք դէպի այն պարագաները, ո-
րոնք ստիպում են հայ մշակին թողնել իր հայ-
րենիքը և գաղթել դէպի օտարութիւն, այսինքն
այն պատճառները, որոնց հետևանքն է մեր կյան-
քի այս հիւանդութիւնը: Այս պատճառները աւե-
լի հասկանալի դարձնելու համար, բաժանենք
երկու մասի, թէպէտեւ այսպիսի մի բաժանումն
լրակատար համարվել չէ կարող. այն է՝ արտա-
քին և ներքին: Արտաքին ասելով հասկանում
ենք այն պատճառները, որոնք հետևանք են
մեր օտարազգիների հետ ունեցած յարաբերու-
թեանը, որոնց փոխելու մեղքանից չէ կախված և
որոնց դէմ մենք կարող ենք այսպէս թէ այնպէս
բողոքել միայն: Ներքին պատճառներ մենք ան-
ւանում ենք նրանց, որոնք հետևանք են մեր ազ-
գի զարգացման աստիճանին, պատմութեան ուղ-
ղութեան և, վերջապէս մեր ազգային հոգւոյ և
վարք ու բարքերի: Այս պատճառները մենք կա-
րող ենք հեռացնել ինքնակրթութիւնով: Եւ հա-
ւատացած եմ, որ եթէ մի մարդ մի քանի դասա-
խօսութիւններ կարդայ Նախիջևանի գաւառում
և կաղմակերպի մի խումբ, որը ամեն կերպ դի-
մազրէ գաղթականութեանը այդ կողմից, շուտով
տեղացիները կը դադարեն մշակութիւն գնալուց:
Նոյնպէս կարելի է դիմադրել Նոր-Բայազետի
գաւառից մշակութեան գնալուն, որը այս վեր-
ջին տարիներս է սկսվել:

(Կը շարունակվի)

է միմյան իր անձնական ներքին ծառայե-
լու համար, թէ նա ամօթահար դրապարտիչ է,
թէ նա դիմում է խարդախ միջոցներով, թէ նա
ջուր պղծողով ինքնակոչ աղքատ է, և այլն և
այլն...

Կրկնում ենք, այդ ոչ թէ միայն պատիւ չէ բե-
րում Դուռը դարձնել հոգաբարձութեան, այլ և
մեծ արատ է բերում նրան, և իսկապէս շատ
թուլացնում է հոգաբարձութեան պաշտպանողա-
կան նմանի ոյժը և արժէքը: Վերջով ինչու և
ինքնամոռացութեան համեմուռ ոչինչ չը կայ
ձեմարիտ, ազնիւ և անխարդախ հասարակական
գործիչը, ինչ տեսակ գործ և կատարելիս լի-
նի նա, միշտ կարող է արդարաւա՛յն ամեն տեսակ
զրպարտութիւններով, զրա համար հարկաւոր են
փաստեր, գործ, փաստը և գործը երբեք չեն թագն-
վի, երբեք չեն ծածկվի, չեն անհետանայ...

Թող և իրանց խղճի առաջ անարդար մարդիկն
են դիմում անձնական վիրաւորանքներով և ան-
միտ ու աննպատակ հայեցողներով, — և սրանք
ձեմարտութիւններ են, որ մենք այսօր ստիպված
ենք կրկնել այդ բոլոր անձններին համար, ո-
րոնք հասարակական պաշտօններ են վարում, և
որոնք լրագրութեան են դիմում իրանց պաշտ-
պանելու զանազան կասկածներով և լուրերով դէմ:
Դուռը դարձնել գործերի առիթով մենք մի ուրիշ
անգամ էլ ասել ենք, որ մեր լրագրի էջերը բաց
են երկու կողմի համար էլ, որ հարցը պարզելու
համար, մենք հաւասար կերպով ասպարէզ կը
տանք երկու կողմին էլ: մեզ հետաքրքրող ոչ
Աւաքելեանն է իր կասկածներով և ոչ էլ հո-
գաբարձութիւնը: մեզ հետաքրքրողը դարձնում է
նրա իսկական շահերն են:

Իսկ ինչ վերաբերում է այնպիսի ֆրագմաներին,
— որ շատերը ստիպարաբար այդպիսի դէպքերում
կրկնում են, — թէ «չանապաստ անձինք մուրեց-
նում են մամուլը և այլն», կարող ենք հանգա-
տացնել այդպիսիներին, որ դուր են կարծում թէ
լրագրիչը չունի տեղեկութիւն և հաստատ լուրեր
այդպիսի հարցերի մասին: այդպիսի խնդիրնե-
րում մուրեցնել լրագրին հետ չէ, և թող իմա-
նան Դուռը դարձնել մասին վիճաբանողները,
որ այդ հարցի մասին խմբագրութեան մէջ
շատ տեղեկութիւններ կան, և հէնց այդ պատ-
ճառով մեզ անապաստ էլ, ու փոքր-հասակ հարցը
պարզելու, գործի գլխին կանգնած անձինք հայ-
նջում և վիրաւորում են:

Հասարակական գործերի մէջ մասնակցողներին
կասկած ծագած դէպքում մենք հայեցողներ
չենք սպասում, մենք սպասում ենք արդարանող
փաստեր, և եթէ սրանից յետոյ մեզ կուղարկվին,
— որոնք իրից և լինի, ունից և լինի, — այն-
պիսի գրութիւններ, որոնք փաստերի և ապա-
ցողյունների տեղ հայեցողներին, վիրաւորանքներ և
լրագրական խօսքին անկարգ ձևեր կը լինեն,
այդպիսի գրութիւնները միշտ կը մնան անտիպ
և երբեք լոյս չեն տեսնի մեր լրագրի էջերում:

ՆԱՄԱԿ ՄԵՆՎԱՐԴԻՍԱՅԻՑ

Յուլիսի 23-ին

Փամբակի և սրա վիճակներին օղերեղծական
գրութիւնը տարօրինակ է, երբեմն երաշտ՝ մի
քանի շաբաթներով իսկ երբեմն անձրև՝ նոյնքան
ժամանակամիջոցով: այնպէս որ թէ մէկը և թէ
միւրը հաւասարաբար անօրոյակաբար են երկրագոր-
ծին Անցեղներին մի ամառային երաշտը և անպի-
նջանքներ տուցը Երբային, չեն ասում Փամբա-
կին, որովհետեւ վերջինս հողի չափազանց պակա-
սութիւն ունի՝ և երբեք չը պէտք է յուսալ, որ
սա երբ և իցէ կարող է իր ունեցածով բաւակա-
նանալ: սրա բնակիչները եթէ մի բան ցանում
են, այն էլ կամ ոչինչ չէ լինում, կամ թէ չէ ե-
ղածն էլ «գիծ» է յայտնվում: ուստի այս տը-
խուր իրողութեան պատճառով, փամբակեցու մի-
ակ յոյսը և ապակէնը Երբային է համարվում: Ե-
րաշտը հացաղոյսներին սեղմնը հէնց այն ժամա-
նակ, երբ սրանք արդէն սկսել էին իրանց գեղե-
ցիկ, լի և տուր հասկերով, միմիարական ժպի-
տով ողջոյն տալ մեզ, այժմ էլ, երբ արդէն հնձի
ժամանակն է, երբ շատից-քիչ սերմանվածը
պատրաստվում է ինքը քաղել-կտակել, այժմ էլ
պարբերական անձրևները սպասում են մեզ յա-
ւիտենան, ի կորուստ մասնելու: Արդէն երկու
շաբաթ է, որ ցեխի և խոնավութեան մէջ փութո-
նք, շատերը և հաց ունեն և փող, մի հանգա-
մանը, որ պէտք է ստիպէ գիւղացուն դարձնալ
100-ին 24—30%-ով պարտք վերցնելու յայտնի
հաստատութիւնը: վախառուից: Այսպիսի կրի-

տիական վայրկեանում մանաւանդ վայ նրանց՝
որոնց տունը կաթում է, սա սարսափելի է և
մեղանում ստիպարական երևոյթ. մինչև անգամ
կաթում է այն վաշխառուի տունը, որը հասա-
րակութեան քրտինքով է պարում և որը շատ
մեծ կարծիք ունի իր հագուստներ անելի մա-
սին: Մեր գիւղում տները հողի կտուրներով են,
նոր են սկսել աղւանդը գործածութեան մէջ
դնել, մի երկուսը արդէն ազատված են կաթի-
ւոց:

Տեղիս երկսեռ դպրոցներին քննութիւնները ամ-
սիս կէսում վերջացան: ընդհանրապէս վերջածո՝
միջակ կարելի էր համարել հարցաքննութիւննե-
րի հետեանքը: Բացի երկու հատիկ հետաքրքրու-
ղիք՝ քննութեան ժամանակ ուրիշ ոչ ոք չը կար-
չեն հետաքրքրվում երկրագործ ծնողները, չեն
հետաքրքրվում նաև այն խառնովային հայրերը,
որոնք ամբողջ օրերով միմիայն ճանձն օրսալու
արհեստին են դատապարտված: այս մի տխուր
երևոյթ է՝ որպիսին իրաւունք է տալիս ուսուց-
չին, եթէ ինքն ծոյլ է, անպարտաճանաչ լինելու:
Սակայն ինչի մեղադրել նրանց, մինչդեռ ամեն
ժամանակ վաշխում են իրանց բացակայութեամբ
աղա հոգաբարձուները, մարդիկ՝ որոնցից մէկը
իր խառնութիւլ է դրաւելած, իսկ միւսը առասպե-
լական ստիպանքներ պարտապանելի վրա բարդե-
լով... Մեր դպրոցի շինութիւնը թէև նոր է, սա-
կայն առանց չափազանցութեան կարելի է ասել,
որ մտերի ապարդիւն, թերեւ աշակերտներին և
ուսուցիչներին գլխին փուլ գայ ամբողջ շինութիւ-
նը: Գաղտնի շինելու օրից հոգաբարձութիւնը ան-
հոգ է եղել դէպի սրան և այս անտարբերութիւնը
ծայրայնութեան է հասցրել: Բացի այն, որ դը-
րանց ծուլութեան չնդհով ոչ մի բան կարելի
և կանոնաւոր չէ շինված, մի և նոյն ժամանակ
տարին 5—6 անգամ առատաւորից կաթելը բոլոր-
ովին այլանդակ և տեղեկացրել է դպրոցի շի-
նութիւնը: շատ անգամ այնպէս է կաթում, որ
դաստանդ է մէջ լողալ կարելի է եղել: բայց այս
չինութիւնը հազարներ է նստել: Գաղտնի բազը
աղբանոցի է նմանում, լուսամուտներին դէմ յան-
դիման բացօթեայ արտաքինից զարնահոտութիւնը
անցորդի և դասախօսի զգուանքն է բերում:
Սակայն դպրոցը միջոց ունի՝ սրա ներկայացու-
ցիւնները 5 և 6 ամիս անընդմիջ աշխատող արտա-
պրական է կարել և պարտաճանաչութիւն, միթէ
կը գտնվի այնպէս մէկը, որը հրապարակ դուրս
գայ և ուրանայ այս ձեմարտութիւնները:

Ինչ դրութեան մէջ որ դպրոցն է, նոյն դրու-
թեան մէջ է և եկեղեցին: սա մօտ 55 տարեկայ
չինութիւն է՝ ոչ մի անգամ չարժանացած վերանո-
րոգութեան: անխնամութիւնից արդէն պատերը
քաղցրալի են, կտուրը խախտվել է: Ներսը և
դրսի կողմը բոլորեան է և պատերի վրա մամ-
ուային նկարներ են ձևակերպվել: լուսամուտնե-
րի փողը լինելու պատճառով, ներսը չափազանց
մութ է և խոնավ: այդ հանգամանքները բոլոր-
ովին անշքացրել և անպէտքացրել են եկեղեցին:
Գիւղիս զեկավար համարվածները, որոնք մի ա-
ռանձին սէր և ձգտում ունեն խեղդելու նոր
սերնդի ձայնը և մանաւանդ ընդունակ բամբա-
սանքներ բարդելու, եկեղեցու վերաշինութիւնը
երբեմն խօսակցութեան առարկայ են դարձրել:
սակայն ինչ նշանակութիւն ունի խօսքը առանց
գործի: Եկեղեցու հոգար իսկապէս երեցփոխն է
պատկանում: այս պաշտօնը ներկայ երեցփոխի
համար ժառանգական է դարձել: միթէ ամենքը
չեն խոստովանի, որ այդ պաշտօնը 20 տարուց
աւելի վարող մարդը, ստանձնած օրից ակնյայտ-
նի դործ չէ կատարել՝ որովհետեւ ընդունակութիւն
չէ ունեցել: այժմ էլ խեղճ արդէն ձեռքացել է
նոյն իսկ աչքերից զրկվել է: Այս բոլորի մասին
արդեւ մտածող կը լինի, եթէ մի արտաքին ոյժ
կամ աղբեղութիւն չը ստիպէ սրանց սխալվելու
և չը շահագնաց լինելու:

Գրելու շատ բաներ կան, որոնք ամենքն էլ
տխրութիւն են զարթեցնում: Առհասարակ Գա-
րաբլիւսան իր ներքին դրութեամբ այժմ շատ
վշտալի պատկեր է ներկայացնում: ամեն կողմ
դատարկութիւն, ամեն կողմ կենսական մասին
տխուր հառաչանք:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Տօներին պատճառով «Մշակի» հետեան համա-
բը երեքշաբթի, օգոստոսի 2-ին, չի հրատարակ-
վի, այլ «Մշակի» № 87 համարը կը հրատարակ-
վի սովորաբար հինգշաբթի, օգոստոսի 4-ին:

ԴՈՒՇԵԹԻՑ մեզ գրում են: «Աւաջիկայ սեպ-
տեմբերի 1-ից Գուշէթի գաւառում թեմիս ա-
ռաջնորդ Արիստակէս սրբազանի նախաձեռնու-
թեամբ շուտով բացվելու են չորս հատ եկեղեցա-
կան-ծխական նոր ուսումնարաններ: 1) Գուշէթ
քաղաքի մէջ օրիորդաց ուսումնարան, եկեղեցա-
կան արդիւնքով (նոյն արդիւնքով պահում է
արդէն գոյութիւն ունեցող տղայոց դպրոցը): 2)
Աւաղջոր գիւղում բացվելու է նոյնպէս օրիորդաց
ուսումնարան մասամբ եկեղեցական արդիւնքով,
մասամբ մանուսուր օժանդակութեամբ և նոյն
գիւղի բնակիչ պ. Եսադոր Մարտիկեանցի խոս-
տացած նպատակով, տարեկան 200 բուլլի, իսկ
իր մահից յետոյ միանուագ 1000 բուլլի: Հար-
կաւոր խոստմանգիրը յանձնված է տեղական
գործակալին: 3) Մուխրան գիւղում բացվում է
տղայոց ուսումնարան, զվարարապէս եկեղեցա-
կան արդիւնքով և մասնաւոր անձանց տուած
նպատակներով: 4) Անանուր գիւղի մի քանի բնա-
կիչներ առաջարկել են որ իրանց գիւղումն էլ
բացվի եկեղեցական-ծխական տղայոց ուսումնա-
րան, ի յիշատակ այցելութեան նորին սրբաշու-
թեան Արիստակէս եպիսկոպոսի և այդ ուսումնա-
րանի համար իրանց սեփականութիւնից խոստա-
նում են մի որոշ գումար տարուց տարի: Նոր բաց-
վելի ուսումնարանները հոգաբարձական ընտրու-
թիւններին հայր գործակալը անձամբ ներկայ էր
և ընդհանրապէս պէտք է նկատել, որ վրացական
հայ գիւղականները մեծ ուրախութեամբ էին ըն-
դունում անհար յորդորները: Անհամբերութեամբ
սպասում են վեհափառ Կաթողիկոսի կոնդակին:

ԿՕՁՕՐԻՑ մեզ գրում են հետեանալով: «Ինչպէս
ձեզ մի անգամ հաղորդեցի արդէն, այս տարի
ԿՕՁՕրը շատ մաքուր չէ պահվում: Աւանի կենտ-
րոնում գտնվում են երկու, երեք հիւրանոցներ,
որոնց բազում ֆայտօններ են կանգնում: բազը
ծածկված է ձիերի աղբով: Աղբը ածում են և
զվարար ճանապարհի երկու կողմը: Այդ հակա-
առողջական դրութեան վրա հարկաւոր էր որ
աւանապետը և ոստիկանութիւնը ուշադրութիւն
դարձնէին: Մարդիկ գալիս են ամբարանոց մա-
քուր օդ ծնելու համար, սակայն ցաւալի է որ
կենտրոնում անմաքրութեան, ապականված օդի
և առհասարակ հակառողջական պայմաններին:

ԿՕՁՕՐԻՑ մեզ գրում են որ յուլիսի 31-ին, կի-
րակի, վաղարվառի օրը, ինչպէս յայտնի է, ԿՕ-
ՁՕրի հայոց եկեղեցու տօնն է: Այդ օրը, առհա-
սարակ, աղբոյններին մեծ բազմութիւն է հաւաք-
վում ԿՕՁՕրում՝ թէ Թիֆլիսից և թէ չըջականե-
րից:

ԳՄՆՁԱԿԻՑ մեզ գրում են, որ յուլիսի 20-ին,
կէս օրին, մի հարձած սպառնալի, մեծ փողոցի
վրա անցնելով, սայրը սաստիկ քշած ժամանակ,
տակն է անում մի յոյ թուրք կնոջ և նրան տե-
ղին ու տեղը սպանում:

Յաւալի է որ Անդրկովկասի այլ և այլ տեղե-
րում հայ ազգաբնակչութեան յարաբերութիւնը
դէպի հարեան թուրքերը, փոխանակ լաւամարտ,
ընդհակառակն վատնում է: Յուլիսի 20-ին,
ինչպէս մեզ գրում են Գանձակից, ժամի 3-ին,
Գանձակի բնակիչ թուրքերը մի խումբ փորձ
փորձելուց քաղաքի հայ վաճառականների խա-
նութիւնը կտրուել և նրանց մէջ եղած ապրանքը
աւար տանել: Հարկաւոր քաղաքի սկսեցին թափ-
վել հայ խառնութիւնի վրա: Եթէ ոստիկանութիւ-
նը չը միջամտէր, մեծ կորուստ և նոյն իսկ կո-
տորած կարող էր պատահել Գանձակում: Բայց
բաղդաւորապէս ոչ մի վնաս չեղաւ, բացի այն,
որ մի քանի հարկւր լուրջու ապրանքներ վնաս-
վեցան զվարարապէս քաղաքի արձակելուց:

ՄԵՆՎԱՐԴԻՍԱՅԻՑ մեզ գրում են: «Այստե-
ղի հայոց ծխական միդասեան ուսումնարաննե-
րում հարցաքննութիւնները վերջացան յուլիսի
15-ին: Ընդհանրապէս աշակերտները աւելի են
առաջադիմել, քան թէ աշակերտութիւնները: Այդ
բացատրում է նրանով, որ տղայոց ամեն մէկ
բաժանմունքը առանձին սենեակումն է տեղա-
ւորվում, իսկ օրիորդները բոլոր երեք բաժան-
մունքն էլ՝ մէկ սենեակում: Կողմնակի այցելութիւն
դարձնում է երկխոսակեր ունեցած տեղեկու-
թիւններին քանակութիւնը, ծրագրի պահանջածից
շատ շատ են անցել: Յանկալի է որ ուսուցիչնե-
րը ուշադրութիւն դարձնէին զվարարապէս նրա

վրա, որ երեխաները ամեն բան գիտակցաբար
խրախնայէին, ցանկալի է որ չը յայտնէին մանուկ-
ներին ոչ մի լեզուազիտական և թաւառական
կանոն, ոչ մի կրօնական դրութիւն՝ առանց
կանխապէս այդ կանոնը, դրութիւնը բացատրելու
և պարզելու: Հարցաքննութիւններին ներկայ էր
հոգաբարձուներից ոչ մէկը: Տարվայ ընթացքում
էլ դրանք բոլորովին չեն այցելել ուսումնարան-
ները: Գուշէթ դրանք քիչ են հասկանում դպրոցա-
կան գործը և նրա նշանակութիւնը և այդ պատ-
ճառով դպրոցից հեռու են մնում: Լսում ենք, որ
եկող տարի մի և նոյն խումբը մի անշան փոխ-
խութեամբ կը մնայ դպրոցում: Հարկաւոր է յու-
սալ որ խումբը, օգտվելով անցած երկու տար-
վայ փորձից, օրինակելի կարգապահութիւն կը
մտցնի ուսումնարաններում, իրան նպատակ կը
դնի զարգացնել բացի յիշողութիւնից երեխաների
և ուրիշ ընդունակութիւնները և կաշխատի մի և
նոյն բաժանմունքի բոլոր աշակերտներին միատե-
սակ առաջ տանել: Հարկաւոր է յուսալ որ խում-
բը արդէն համազրկ է, որ առանց մանկավարժա-
կան ժողովների, առանց ուսուցիչների փոխադարձ
օգնութեան չէ կարելի երբեք գործը առաջ մղել:
Ինչպէս վերը յիշեցի, օրիորդաց ուսումնարա-
նում երեք բաժանմունքները մէկ սենեակումն են
գտնվում: այդ անշափ արդիւնք է լինում առաջա-
դիմութեանը: Մի ժամակը ընթացքում անկարե-
ւի մտքները: Մի ժամակը ընթացքում անկարե-
ւի է երեք առանձին դաս հարցնել և նորերը բա-
ցատրել: Հոգաբարձութիւնը ամեն տարի խնայո-
ղութիւն է անում 200—300 բուլլի: Յանկալի
է, որ այդ փողով վարձի վարձեալ մէկ ուսու-
ցիչ, որպէս զի կարելի լինի գտնել երկու սենեա-
կում տեղաւորել աշակերտութիւններին:

«Մշակի» ներկայ համարի հետ ուղարկում ենք
Թիֆլիսի մեր բաժանմունքներին զեկտուցի սո-
վեցող յանձնաժողովի հրատարակած «Յուշակ
Թիֆլիսի յանձնաժողովի ստացած նուիրատու-
թիւնների յօդուտ դէկտեմբերի» վերնագրով
բըշխը:

Թիֆլիսի բնակական ուսումնարանում ընդունե-
լութեան քննութիւնները ներկայ տարում նշա-
նակված են օգոստոսի 26-ին, 27-ին և 31-ին:
Ուսումնարանում ընդունվելու համար խնդրը
տալու ժամանակ, բացի բոլոր զօկումներները
ներկայացնելուց պէտք է ներկայացվի նոյն-
պէս և ուսումնարան մտնող աշակերտի լու-
սանկար պատկերը: Իսկ արձակուրդներից յետոյ
աշակերտներին տուած վերաքննութիւնները կը
կատարվեն օգոստոսի 23-ին, 24-ին և 25-ին:
Ուսումը բնակական ուսումնարանում կը սկսվի
սեպտեմբերի 1-ին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՒՅԱՆ ՄՐՏԱՆԱԿԱՐԱՇՈՒԹԻՆԸ

Յայտնի է, որ Կ. Պոլսում իդէրեանի անունով
գրական մրցանակաբաշխութիւն է հաստատված,
որի այս տարվայ հանդիսի և մրցանակի մա-
սին Կ. Պոլսի հայ լրագրիչները հաղորդում են
հետեանալով: «Յուլիս 14-ին, ս. Թարգմանչաց օ-
նի օրը Ղալաթիոյ Մատենադարանին մէջ վա-
յելու հանդիսատարութեամբ տեղի ունեցաւ բա-
խումն Սահակ-Մեսրոպեան Մրցանակին, հա-
տատեալ բարեկյանակ խմբիկներից կողմէ: Հա-
ղիսին կը նախագահէր Ս. Տեղապահ, իւր
քով ունենալով Թրիման Սրբազան, և եկեղե-
ցական և աշխարհական ականաւոր անձինք:
Այս տարի մէկ մրցանակ միայն որոշուած էր,
և 600 բուլլիի տարեկան գումարը տրուեցաւ
Ինչայի Համալսարանին մէջ ուսանող պ. Ի-
սահակ Յարութիւնեանցի, «Հայոց Գրոյն» վրայ
իւր մէկ լեզուաբանական ուսումնարանութեան
համար:

Այս տարույ շրջանին մէջ Մրցանակին մաս-
նակցելու համար Յանձնաժողովոյ ներկայացնալ
աշխատութիւններն են՝
«Հայոց Գրքը» անուամբ ձեռագիր երկուսի-
րով ինչ մը՝ որ ընդարձակօրէն կը խօսի մեր
գրքը ծագման և զարգացման վրայ, հաւաքելով
ազգային և օտար մատենադրաց կարծիքներն այդ
մասին: Այդ աշխատութիւնը գրած է Էնայի հա-
մալարանին փիլիսոփայութիւն կան իտալա
պ. Իսահակ Յարութիւնեանց: 2) «Պատմութիւն
Պարսկահայոց» 1600-էն 1880 տարիներու. ձե-
ռագիր մը՝ գոր յուրարկած է Կարինէն Վրթա-
րը ուշադրութիւն դարձնէին զվարարապէս նրա

